

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. sausio 18 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Sąjungos pilietybė – SESV 20 ir 21 straipsniai – Taikymo sritis – Valstybės narės pilietybės atsisakymas siekiant gauti kitos valstybės narės pilietybę pagal tos kitos valstybės narės garantiją natūralizuoti suinteresuotąjį asmenį – Tokios garantijos atšaukimas dėl viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo priežasčių – Proporcingumo principas – Bepilietybės situacija“

Byloje C-118/20

dėl *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas, Austrija) 2020 m. vasario 13 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2020 m. kovo 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

JY

prieš

Wiener Landesregierung

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Arabadjiev, A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos (pranešėjas), S. Rodin ir I. Jarukaitis, teisėjai F. Biltgen, P. G. Xuereb, N. Piçarra ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorius D. Dittert, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. kovo 1 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- JY, atstovaujamos *Rechtsanwälte* G. Klammer ir E. Daigneault,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch, D. Hudsky, J. Schmoll ir E. Samoilova,
- Estijos vyriausybės, atstovaujamos, N. Grünberg,

* Proceso kalba: vokiečių.

- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos A.-L. Desjonquères, N. Vincent ir D. Dubois,
 - Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos J. M. Hoogveld,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid ir E. Montaguti,
- susipažinęs su 2021 m. liepos 1 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 20 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant JY ir *Wiener Landesregierung* (Vienos federalinės žemės vyriausybė, Austrija) ginčą dėl jos sprendimo atšaukti garantiją dėl Austrijos pilietybės suteikimo JY ir atmesti jos prašymą suteikti šią pilietybę.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

Konvencija dėl asmenų be pilietybės skaičiaus mažinimo

- 3 1961 m. rugpjūčio 30 d. Niujorke priimtos ir 1975 m. gruodžio 13 d. įsigaliojusios Jungtinių Tautų konvencijos dėl asmenų be pilietybės skaičiaus mažinimo (toliau – Konvencija dėl asmenų be pilietybės skaičiaus mažinimo) 7 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Susitariančiosios Valstybės pilietis, siekiantis įgyti kurios nors užsienio valstybės pilietybę natūralizacijos būdu, nepraranda savo pilietybės, jeigu neįgyja tos užsienio valstybės pilietybės arba neturi garantijos, kad ją įgis.“

Europos konvencija dėl pilietybės

- 4 Europos konvencija dėl pilietybės, priimta 1997 m. lapkričio 6 d. Europos Taryboje, įsigaliojo 2000 m. kovo 1 d. ir nuo tos dienos taikoma Austrijos Respublikai.
- 5 Šios konvencijos 4 straipsnyje „Principai“ nustatyta:

„Kiekvienos valstybės, kuri yra šios konvencijos šalis, teritorijoje pilietybei taikomos teisės normos grindžiamos šiais principais:

a kiekvienas asmuo turi teisę į pilietybę;

b bepilietybės būtina vengti;

<...>“

6 Minėtos konvencijos 7 straipsnyje „Pilietybės netekimas *ex lege* arba valstybės, Konvencijos šalies, iniciatyva“ numatyta:

„1 Valstybė, šios Konvencijos šalis, negali savo vidaus teisėje numatyti pilietybės praradimo *ex lege* arba jos pačios iniciatyva, išskyrus toliau nurodytus atvejus:

a kai savanoriškai įgyjama kita pilietybė;

b kai valstybės, šios Konvencijos šalies, pilietybė įgyjama dėl sukčiavimo, melagingos informacijos arba pareiškėjui priskirtinos reikšmingos aplinkybės nuslėpimo;

<...>

d kai elgesys kelia didelę žalą svarbiausiems valstybės, šios Konvencijos šalies, interesams;

<...>

3 Valstybė, šios Konvencijos šalis, negali savo vidaus teisėje numatyti jos pilietybės netekimo pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, jei atitinkamas asmuo dėl to taptų asmeniu be pilietybės, išskyrus šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus atvejus.“

7 Tos pačios konvencijos 8 straipsnio „Pilietybės netekimas asmens iniciatyva“ 1 dalyje nustatyta:

„Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, turi leisti atsisakyti jos pilietybės, jeigu atitinkami asmenys dėl to netaps asmenimis be pilietybės.“

8 Europos konvencijos dėl pilietybės 15 straipsnyje numatyta:

„Šios Konvencijos nuostatomis neribojama kiekvienos valstybės, šios Konvencijos šalies, teisė nustatyti savo vidaus teisėje, ar:

a jos piliečiai, kurie įgyja arba turi kitos valstybės pilietybę, išlaiko tos valstybės, šios Konvencijos šalies, pilietybę arba jos netenka;

b jos pilietybės įgijimas ar išsaugojimas priklauso nuo kitos valstybės pilietybės atsisakymo arba netekimo.“

9 Šios konvencijos 16 straipsnyje nurodyta:

„Valstybė, kuri yra šios Konvencijos šalis, negali savo pilietybės įgijimo arba išlaikymo susieti su kitos valstybės pilietybės atsisakymu ar netekimu, jeigu atsisakymas ar netekimas yra neįmanomas ar nepagrįstas.“

Sąjungos teisė

10 SESV 20 straipsnyje nustatyta:

„1. Įvedama Sąjungos pilietybė. Kiekvienas asmuo, turintis valstybės narės pilietybę, yra Sąjungos pilietis. Sąjungos pilietybė ne pakeičia valstybės pilietybę, o ją papildo.

2. Sąjungos piliečiai turi Sutartyse numatytas teises ir pareigas. Jie, be kita ko, turi:

a) teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje;

<...>“

Austrijos teisė

11 Pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms taikytinos redakcijos *Staatsbürgerschaftsgesetz 1985* (1985 m. Pilietybės įstatymas) (*BGBI.* 311/1985) (toliau – Pilietybės įstatymas) 10 straipsnyje nustatyta:

„(1) Išskyrus atvejus, kai šiame federaliniame įstatyme nurodyta kitaip, pilietybė užsieniečiui gali būti suteikta, tik jeigu:

<...>

6) užsienietis, atsižvelgiant į jo ligšiolinį elgesį, užtikrina, kad yra teigiamai nusiteikęs Respublikos atžvilgiu ir nekelia nei pavojaus taikai, viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui, nei grėsmės kitiems viešiesiems interesams, nurodytiems [1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos] 8 straipsnio 2 dalyje;

<...>

(2) Pilietybė negali būti suteikta užsieniečiui:

<...>

2) jeigu dėl jo yra priimtas daugiau nei vienas vykdytinas apkaltinamasis nuosprendis už administracinį nusižengimą, kuris vertinamas kaip labai sunkus <...>

<...>

(3) Užsieniečiui, turinčiam kitos valstybės pilietybę, negalima suteikti pilietybės, jeigu jis:

1) nesiima veiksmų, būtinų atsisakant ankstesnės pilietybės, nors gali juos atlikti ir tokių veiksmų iš jo galima pagrįstai reikalauti <...>

<...>“

12 Pilietybės įstatymo 20 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:

„(1) Garantija, kad užsieniečiui bus suteikta pilietybė, pirmiausia suteikiama tam, kad jis per dvejus metus įrodytų, jog nutraukė santykius su ankstesne kilmės valstybe, jeigu:

1) jis nėra asmuo be pilietybės;

2) <...> ir

3) užtikrinus, kad bus suteikta pilietybė, jam būtų suteikiama galimybė arba padedama lengviau nutraukti santykius su ankstesne kilmės valstybe.

(2) Garantija dėl pilietybės suteikimo panaikinama, jei užsienietis neįvykdo bent vieno reikalavimo, būtino pilietybei suteikti, išskyrus 10 straipsnio 1 dalies 7 punktą.

(3) Jei užtikrinama, kad pilietybė bus suteikta, ji suteikiama, kai tik užsienietis:

1) atsisako ankstesnės kilmės valstybės pilietybės arba

2) įrodo, kad negali atlikti veiksmų, būtinų atsisakant ankstesnės pilietybės, arba tokių veiksmų iš jo negalima pagrįstai reikalauti.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 13 2008 m. gruodžio 15 d. rašte JY, kuri tada dar buvo Estijos pilietė, paprašė suteikti jai Austrijos pilietybę.
- 14 2014 m. kovo 11 d. sprendimu *Niederösterreichische Landesregierung* (Žemutinės Austrijos žemės vyriausybė) suteikė JY garantiją pagal, be kita ko, Pilietybės įstatymo 20 straipsnį, kad jai bus suteikta Austrijos pilietybė, jeigu ji per dvejus metus įrodys, kad nutraukė ryšį su Estijos Respublika.
- 15 Per tą laiką JY savo pagrindinę gyvenamąją vietą perkėlė į Vieną (Austrija) ir per numatytą dvejų metų terminą pateikė Estijos Respublikos patvirtinimą, pagal kurį 2015 m. rugpjūčio 27 d. šios valstybės narės vyriausybės sprendimu pilietybės santykiai su JY buvo nutraukti. Nutraukus pilietybės santykius, JY tapo asmeniu be pilietybės.
- 16 2017 m. liepos 6 d. sprendimu *Wiener Landesregierung* (Vienos žemės vyriausybė, Austrija), kuri tapo kompetentinga nagrinėti JY prašymą, panaikino *Niederösterreichische Landesregierung* (Žemutinės Austrijos žemės vyriausybė) 2014 m. kovo 11 d. sprendimą pagal Pilietybės įstatymo 20 straipsnio 2 dalį ir pagal šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 6 punktą atmetė JY prašymą suteikti jai Austrijos pilietybę.
- 17 *Wiener Landesregierung* (Vienos žemės vyriausybė) tokį savo sprendimą grindė tuo, kad gavusi garantiją, kad jai bus suteikta Austrijos pilietybė, JY padarė du sunkius administracinius nusižengimus, t. y. ant jos automobilio nebuvo priklijuota techninės apžiūros lipduko ir ji vairavo motorinę transporto priemonę, būdama apsvaigusi nuo alkoholio; be to, 2007–2013 m. laikotarpiu, t. y. dar prieš suteikiant minėtą garantiją, ji padarė aštuonis administracinius nusižengimus. Dėl to ši administracinė institucija nusprendė, kad JY nebeatitinka Pilietybės įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 6 punkte numatytų pilietybės suteikimo sąlygų.
- 18 2018 m. sausio 23 d. sprendimu *Verwaltungsgericht Wien* (Vienos administracinis teismas, Austrija) atmetė JY skundą dėl minėto sprendimo. Pažymėjęs, kad pagal Pilietybės įstatymo 20 straipsnio 2 dalį garantiją dėl Austrijos pilietybės suteikimo galima atšaukti ir tuomet, kai, kaip nagrinėjamu atveju, atsisakymo suteikti pilietybę pagrindas atsiranda po to, kai pateikiami ankstesnių pilietybės santykių su kita valstybe nutraukimo įrodymai, tas teismas pabrėžė, kad dėl pirmojo iš JY padarytų dviejų sunkių administracinių nusižengimų kilo pavojus viešojo eismo saugumo užtikrinimui, o dėl antrojo – didelis pavojus kitų eismo dalyvių saugumui. To teismo

nuomone, dėl šių dviejų sunkių administracinių nusižengimų, vertinamų kartu su aštuoniais administraciniais nusižengimais, padarytais 2007–2013 m. laikotarpiu, kyla abejonių dėl tinkamo JY elgesio ateityje, kaip tai suprantama pagal šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 6 punktą. Šios išvados negali paneigti JY ilgalaikis gyvenimas Austrijoje ir jos profesinė bei asmeninė integracija šioje valstybėje narėje.

- 19 Be to, atsižvelgdamas į šių pažeidimų buvimą *Verwaltungsgericht Wien* (Vienos administracinis teismas) nusprendė, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas sprendimas yra proporcingas, atsižvelgiant į Konvenciją dėl asmenų be pilietybės skaičiaus mažinimo. Tas teismas taip pat nusprendė, kad pagrindinė byla nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį.
- 20 Dėl tokio sprendimo JY padavė kasacinį skundą *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas, Austrija).
- 21 Tas teismas paaiškino, kad Austrijos teisės aktai dėl pilietybės, be kita ko, pagrįsti samprata, kad, jei įmanoma, būtina vengti atvejų, kai asmuo turi kelias pilietybes. Be to, įvairiose užsienio teisės sistemose neleidžiama pirmiau atsisakyti pilietybės, kad neatsirastų asmenų be pilietybės. Vis dėlto jose nereikalaujama, kad pirma būtų įgyta kita (šiuo atveju Austrijos) pilietybė, o pakanka garantijos, kad bus suteikta ta kita pilietybė.
- 22 Tas teismas pažymi, kad Pilietybės įstatymo 20 straipsnio 1 dalyje nurodyta garantija yra teisė įgyti pilietybę pagrindas ir ši teisė suteikiama įrodžius, kad pilietybės santykiai su kita valstybe nutraukti. Vis dėlto pagal šio įstatymo 20 straipsnio 2 dalį ši garantija turi būti atšaukiama, jei užsienietis nebeįvykdo bent vienos iš pilietybės suteikimo sąlygų.
- 23 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgdamas į JY padarytus administracinius nusižengimus prieš ir po to, kai jai buvo suteikta garantija dėl Austrijos pilietybės suteikimo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas pabrėžia, kad pagal Austrijos teisę šios garantijos atšaukimo sąlygos buvo įvykdytos, kaip tai suprantama pagal Pilietybės įstatymo 20 straipsnio 2 dalį, nes suinteresuotasis asmuo nebetenkino vieno iš Austrijos pilietybės suteikimo reikalavimų, t. y. šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 6 punkte nurodyto reikalavimo.
- 24 Vis dėlto kyla klausimas, ar JY situacija pagal savo pobūdį ir pasekmes patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį ir ar priimdama pagrindinėje byloje nagrinėjamą sprendimą kompetentinga administracinė institucija turėjo laikytis šios teisės, visų pirma joje įtvirtinto proporcingumo principo.
- 25 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas, kaip ir *Verwaltungsgericht Wien* (Vienos administracinis teismas), mano, kad tokia situacija nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį.
- 26 Iš tiesų pagrindinėje byloje nagrinėjamo sprendimo atšaukti garantiją priėmimo dieną, kuri yra lemiamą nagrinėjant *Verwaltungsgericht Wien* (Vienos administracinis teismas) sprendimo pagrįstumą, JY jau nebebuvo Sąjungos pilietė. Vadinasi, skirtingai nuo situacijų, dėl kurių priimti 2010 m. kovo 2 d. Sprendimas *Rottmann* (C-135/08, EU:C:2010:104) ir 2019 m. kovo 12 d. Sprendimas *Tjebbes ir kt.* (C-221/17, EU:C:2019:189), Sąjungos piliečio statuso praradimas nebuvo šio sprendimo pasekmė. Atvirkščiai, atšaukus garantiją suteikti Austrijos pilietybę ir atmetus JY prašymą ją suteikti, ji prarado sąlyginai įgytą teisę atgauti Sąjungos pilietybę, kurios pati jau buvo atsisakiusi.

- 27 Vis dėlto, jeigu tokiu atveju, kaip JY, taikoma Sąjungos teisė, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar kompetentingos nacionalinės institucijos ir teismai pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją turi tikrinti, ar garantijos, susijusios su atitinkamos pilietybės suteikimu, atšaukimas, dėl kurio užkertamas kelias atgauti Sąjungos piliečio statusą, atsižvelgiant į tokio sprendimo pasekmes suinteresuotojo asmens situacijai, vertinant pagal Sąjungos teisę, atitinka proporcingumo principą. To teismo nuomone, tokiu atveju būtų logiška reikalauti proporcingumo kontrolės, o nagrinėjamu atveju jam kyla klausimas, ar vien tai, kad JY atsisakė Sąjungos pilietybės ir nutraukė ypatingą solidarumo ir lojalumo ryšį, siejusį ją su Estija, bei teises ir abipuses pareigas, kurie yra pilietybės santykių pagrindas (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 12 d. Sprendimo *Tjebbes ir kt.*, C-221/17, EU:C:2019:189, 33 punktą), turi lemiamą reikšmę.
- 28 Tokiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar fizinio asmens, kuris, kaip kasatorė pagrindinėje byloje, atsisakė vienos Europos Sąjungos valstybės narės pilietybės, vadinasi, ir Sąjungos pilietybės, kad galėtų įgyti kitos valstybės narės pilietybę atitinkamai gavęs kitos valstybės narės garantiją, kad prašoma pilietybė bus suteikta, ir kurio galimybė vėl atgauti Sąjungos pilietybę buvo panaikinta vėliau atšaukus šią garantiją, situacija pagal savo pobūdį ir pasekmes patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, todėl atšaukiant garantiją, kad bus suteikta pilietybė, reikia atsižvelgti į Sąjungos teisę?

Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

2. Ar kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, įskaitant, jei reikia, nacionalinius teismus, priimdamos sprendimą dėl valstybės narės pilietybės suteikimo garantijos atšaukimo turi nustatyti, ar garantijos atšaukimas, kuriuo panaikinama galimybė susigrąžinti Sąjungos pilietybę, atsižvelgiant į jo pasekmes atitinkamo asmens padėčiai, Sąjungos teisės požiūriu suderinamas su proporcingumo principu?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 29 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar asmens, turėdamas tik vienos valstybės narės pilietybę, jos atsisakė ir dėl to neteko Sąjungos piliečio statuso, kad galėtų įgyti kitos valstybės narės pilietybę, atitinkamai gavęs tos kitos valstybės narės valdžios institucijų garantiją, kad prašoma pilietybė bus suteikta, ir kurio galimybė vėl atgauti Sąjungos pilietybę buvo panaikinta vėliau atšaukus šią garantiją, situacija pagal savo pobūdį ir pasekmes patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį.
- 30 Pirmiausia pažymėtina, kad pagal Pilietybės įstatymo 20 straipsnio 1 dalį užsieniečiui, atitinkančiam šioje nuostatoje numatytas sąlygas, garantuojama, kad jam bus suteikta Austrijos pilietybė, jeigu per dvejus metus jis įrodys, kad jo santykiai su kilmės valstybe buvo nutraukti. Vadinasi, vykstant natūralizacijos procedūrai, Austrijos pilietybės suteikimo šiam užsieniečiui po to, kai buvo suteikta tokia garantija, išankstinė sąlyga yra jo ankstesnės pilietybės netekimas.

- 31 Taigi pirmiausia tokio asmens, kaip JY, turinčio tik savo kilmės valstybės narės pilietybę ir pradedančio natūralizacijos procedūrą, kad įgytų Austrijos pilietybę, turimo Sąjungos piliečio statuso bent laikinas netekimas yra tiesioginė pasekmė to, kad šio asmens prašymu kilmės valstybės narės vyriausybė nutraukė su juo pilietybės santykius.
- 32 Tik vėliau dėl kompetentingų Austrijos valdžios institucijų sprendimo atšaukti garantiją dėl Austrijos pilietybės suteikimo toks asmuo galutinai neteko Sąjungos piliečio statuso.
- 33 Taigi tą dieną, kurią, kaip teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, turi būti nagrinėjamas jam pateikto skundo pagrindumas, t. y. sprendimo atšaukti garantiją dėl Austrijos pilietybės suteikimo priėmimo dieną, JY jau buvo tapusi asmeniu be pilietybės, taigi, netekusi ir Sąjungos pilietybės.
- 34 Šis teismas ir Austrijos vyriausybė daro išvadą, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, ir šiuo klausimu patikslina, kad ši situacija skiriasi nuo tų, dėl kurių buvo priimti 2010 m. kovo 2 d. Sprendimas *Rottmann* (C-135/08, EU:C:2010:104) ir 2019 m. kovo 12 d. Sprendimas *Tjebbes ir kt.* (C-221/17, EU:C:2019:189).
- 35 Vis dėlto, pirma, pažymėtina, kad, esant tokiai situacijai, kaip JY, nors Sąjungos piliečio statuso asmuo neteko dėl to, kad jo kilmės valstybė narė jo prašymu nutraukė su juo pilietybės santykius, šis prašymas pateiktas vykstant natūralizacijos procedūrai, pradėtai siekiant įgyti Austrijos pilietybę, ir yra pasekmė to, kad šis asmuo, atsižvelgdamas į suteiktą garantiją, kad jam bus suteikta Austrijos pilietybė, ėmėsi veiksmų, kad atitiktų Pilietybės įstatyme ir sprendime dėl šios garantijos išdėstytus reikalavimus.
- 36 Šiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad toks asmuo, kaip JY, savanoriškai atsisakė Sąjungos piliečio statuso. Priešingai, kadangi asmuo gavo priimančiosios valstybės narės garantiją, kad jam bus suteikta tos valstybės pilietybė, prašymas nutraukti pilietybės santykius su valstybe nare, kurios pilietis jis yra, skirtas tam, kad toks asmuo įvykdytų šios pilietybės įgijimo sąlygą, o įgijęs šią pilietybę – galėtų toliau naudotis Sąjungos piliečio statusu ir su juo susijusiomis teisėmis.
- 37 Antra, primintina, kad pagal tarptautinę teisę pilietybės įgijimo ir netekimo sąlygų nustatymas priklauso kiekvienos valstybės narės kompetencijai ir kad į Sąjungos teisės taikymo sritį patenkančiose situacijose atitinkamos nacionalinės teisės nuostatos turi atitikti Sąjungos teisę (2021 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *V.M.A.*, C-490/20, EU:C:2021:1008, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 38 Be to, pagal SESV 20 straipsnio 1 dalį kiekvienam asmeniui, turinčiam valstybės narės pilietybę, suteikiamas Sąjungos piliečio statusas, kuris, remiantis suformuota jurisprudencija, valstybių narių piliečiams yra pagrindinis statusas (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *A (Visuomenės sveikatos priežiūros paslaugos)*, C-535/19, EU:C:2021:595, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Kai per natūralizacijos procedūrą priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos atšaukia garantiją dėl šios valstybės pilietybės suteikimo, suinteresuotasis asmuo, kuris buvo tik vienos kitos valstybės narės pilietis ir atsisakė savo kilmės valstybės pilietybės tam, kad įvykdytų su šia procedūra susijusius reikalavimus, atsiduria tokioje padėtyje, kai negali toliau remtis iš Sąjungos piliečio statuso kylančiomis teisėmis.

- 40 Taigi tokia procedūra, vertinama bendrai, net jeigu per ją priimamas kitos valstybės narės nei ta, kurios pilietybę prašoma suteikti, administracinis sprendimas, daro poveikį pagal SESV 20 straipsnį valstybių narių piliečiams suteiktam statusui, nes dėl tokio sprendimo asmuo, kurio situacija tokia kaip JY, gali netekti visų su šiuo statusu susijusių teisių, nors tuo metu, kai prasidėjo natūralizacijos procedūra, šis asmuo turėjo valstybės narės pilietybę ir Sąjungos piliečio statusą.
- 41 Trečia, neginčijama, kad JY, kaip Estijos pilietė, pasinaudojo teise laisvai judėti ir apsigyventi pagal SESV 21 straipsnio 1 dalį, kai įsikūrė Austrijoje, kur gyvena jau kelerius metus.
- 42 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Sąjungos piliečiui pagal SESV 21 straipsnio 1 dalį suteikiamomis teisėmis siekiama, be kita ko, padėti laipsniškai integruotis į priimančiosios valstybės narės visuomenę (šiuo klausimu žr. 2017 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Lounes*, C-165/16, EU:C:2017:862, 56 punktas).
- 43 Taigi pagal šioje SESV nuostatoje skatinamos laipsniškos integracijos logiką reikalaujama, kad Sąjungos piliečio, kuriam pagal minėtą nuostatą suteikiamos teisės dėl to, kad jis pasinaudojo teise laisvai judėti Sąjungoje, ir kuris neteko ne tik galimybės naudotis šiomis teisėmis, bet ir paties Sąjungos piliečio statuso, nors naudodamasis natūralizacija priimančiojoje valstybėje narėje mėgino dar labiau integruotis į jos visuomenę, situacija patektų į Sutarties nuostatų dėl Sąjungos pilietybės taikymo sritį.
- 44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad asmens, kuris, turėdamas tik vienos valstybės narės pilietybę, jos atsisakė ir dėl to neteko Sąjungos piliečio statuso, kad galėtų įgyti kitos valstybės narės pilietybę, atitinkamai gavęs tos kitos valstybės narės valdžios institucijų garantiją, kad prašoma pilietybė bus suteikta, ir kurio galimybė vėl atgauti Sąjungos pilietybę buvo panaikinta vėliau atšaukus šią garantiją, situacija pagal savo pobūdį ir pasekmes patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį.

Dėl antrojo klausimo

- 45 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 20 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, o prireikus ir nacionaliniai teismai, turi patikrinti, ar sprendimas atšaukti garantiją dėl šios valstybės narės pilietybės suteikimo, dėl kurio atitinkamas asmuo galutinai netenka Sąjungos piliečio statuso, atsižvelgiant į jo pasekmes to asmens padėčiai, yra suderinamas su proporcingumo principu.
- 46 Kaip priminta šio sprendimo 38 punkte, Sąjungos piliečio statusas, pagal SESV 20 straipsnio 1 dalį suteikiamas kiekvienam asmeniui, turinčiam valstybės narės pilietybę, valstybių narių piliečiams yra pagrindinis statusas. Šiuo aspektu SESV 20 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta, kad Sąjungos piliečiai turi Sutartyse numatytas teises ir pareigas ir, be kita ko, teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje.
- 47 Taigi tais atvejais, kai, vykstant valstybėje narėje pradėtai natūralizacijos procedūrai, ši valstybė, įgyvendindama savo kompetenciją apibrėžti pilietybės įgijimo ir netekimo sąlygas, reikalauja, kad Sąjungos pilietis atsisakytų savo kilmės valstybės narės pilietybės, tam, kad šis Sąjungos pilietis galėtų pasinaudoti pagal SESV 20 straipsnį suteiktomis teisėmis ir kad jos būtų veiksmingos, reikalaujama, kad jis jokiais aplinkybėmis neprarastų savo pagrindinio Sąjungos piliečio statuso vien dėl to, kad pradėjo šią procedūrą.

- 48 Iš tiesų bet koks šio statuso praradimas, net laikinas, reiškia, kad atitinkamas asmuo neribotą laiką prarado galimybę pasinaudoti visomis minėto statuso suteikiamomis teisėmis.
- 49 Primintina, kad iš Sąjungos teisės kylantys principai dėl valstybių narių kompetencijos pilietybės srityje ir jų pareigos įgyvendinti šią kompetenciją laikantis Sąjungos teisės taikomi tiek priimančiajai valstybei narei, tiek kilmės pilietybės valstybei narei (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 62 punktą).
- 50 Vadinas, kai valstybės narės pilietis pateikia prašymą dėl pilietybės atsisakymo, kad galėtų įgyti kitos valstybės narės pilietybę ir taip toliau naudotis Sąjungos piliečio statusu, kilmės valstybė narė, remdamasi tos kitos valstybės narės suteikta garantija, kad suinteresuotajam asmeniui bus suteikta jos pilietybė, neturėtų priimti galutinio sprendimo dėl pilietybės netekimo, neįsitikinusi, kad šis sprendimas įsigalios tik tuomet, kai iš tikrųjų bus įgyta nauja pilietybė.
- 51 Atsižvelgiant į tai, tuo atveju, kai Sąjungos piliečio statusas jau laikinai prarastas dėl to, kad per natūralizacijos procedūrą kilmės valstybė narė priėmė sprendimą dėl atitinkamo asmens pilietybės netekimo, kol šis asmuo faktiškai neįgijo priimančiosios valstybės narės pilietybės, pareiga užtikrinti SESV 20 straipsnio veiksmingumą tenka būtent pastarajai valstybei narei. Ši pareiga visų pirma taikoma, kai minėta valstybė narė nusprendžia atšaukti anksčiau šiam asmeniui suteiktą garantiją, susijusią su pilietybės suteikimu, jeigu dėl šio sprendimo šis asmuo gali galutinai prarasti Sąjungos piliečio statusą. Taigi toks sprendimas gali būti priimtas tik dėl teisėtų priežasčių ir laikantis proporcingumo principo.
- 52 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog yra teisėta, kad valstybė narė siekia apsaugoti ypatingą solidarumo ir lojalumo ryšį su savo piliečiais bei teises ir abipuses pareigas, kurie yra pilietybės santykių pagrindas (2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 51 punktą ir 2019 m. kovo 12 d. Sprendimas *Tjebbes ir kt.*, C-221/17, EU:C:2019:189, 33 punktą).
- 53 Nagrinėjamu atveju, kaip nurodė Austrijos vyriausybė ir kaip matyti iš Pilietybės įstatymo 10 straipsnio 3 dalies, šiuo įstatymu siekiama, be kita ko, išvengti atvejų, kai tas pats asmuo turi kelias pilietybes. Šio įstatymo 20 straipsnio 1 dalis yra viena iš nuostatų, kuriomis siekiama būtent šio tikslo.
- 54 Pažymėtina, kad įgyvendindama savo kompetenciją apibrėžti savo pilietybės įgijimo ir netekimo sąlygas valstybė narė, kaip antai Austrijos Respublika, gali teisėtai manyti, jog reikia vengti nepageidaujamų pasekmių, kurias sukelia kelių pilietybių turėjimas.
- 55 Šio tikslo teisėtumą iš esmės patvirtina Europos konvencijos dėl pilietybės 15 straipsnio b punktas, pagal kurį šios konvencijos nuostatomis neribojama kiekvienos valstybės, šios konvencijos šalies, teisė nustatyti savo vidaus teisėje, ar jos pilietybės įgijimas arba išsaugojimas priklauso nuo kitos valstybės pilietybės atsisakymo arba netekimo. Kaip savo išvados 92 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, ši teisėtumą taip pat patvirtina Konvencijos dėl asmenų be pilietybės skaičiaus mažinimo 7 straipsnio 2 dalis, pagal kurią susitariančiosios valstybės pilietis, siekiantis įgyti kurios nors užsienio valstybės pilietybę natūralizacijos tvarka, nepraranda savo pilietybės, jeigu neįgyja tos užsienio valstybės pilietybės arba neturi garantijos, kad ją įgis.
- 56 Be to, Pilietybės įstatymo 20 straipsnio 2 dalyje numatytas garantijos dėl Austrijos pilietybės suteikimo atšaukimas, kai suinteresuotasis asmuo nebeatitinka bent vienos iš tokiam suteikimui keliamų sąlygų. Viena iš šių sąlygų yra numatyta šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 6 punkte,

pagal kurį suinteresuotasis asmuo turi, atsižvelgiant į jo ligšiolinį elgesį, užtikrinti, kad yra teigiamai nusiteikęs Austrijos Respublikos atžvilgiu ir nekelia pavojaus nei viešajai tvarkai bei saugumui, nei kitiems Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnio 2 dalyje nurodytiems visuomenės interesams.

- 57 Sprendimas atšaukti garantiją dėl pilietybės suteikimo motyvuojant tuo, kad suinteresuotasis asmuo nėra teigiamai nusiteikęs valstybės narės, kurios pilietybę nori įgyti, atžvilgiu ir kad jo elgesys gali kelti grėsmę šios valstybės narės viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui, grindžiamas bendrojo intereso pagrindu (pagal analogiją žr. 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 51 punktą).
- 58 Taigi atsižvelgdamos į Sąjungos piliečio statusui, kuris, kaip priminta šio sprendimo 38 ir 46 punktuose, yra esminis valstybių narių piliečių statusas, pirminėje teisėje suteiktą svarbą, kompetentingos nacionalinės institucijos ir nacionaliniai teismai turi patikrinti, ar sprendimas atšaukti garantiją dėl pilietybės suteikimo, kai dėl to netenkama Sąjungos piliečio statuso ir su juo susijusių teisių, atitinka proporcingumo principą, kiek tai susiję su jo pasekmėmis atitinkamo asmens ir tam tikrais atvejais jo šeimos narių situacijai, atsižvelgiant į Sąjungos teisę (pagal analogiją žr. 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 55 ir 56 punktus ir 2019 m. kovo 12 d. Sprendimo *Tjebbes ir kt.*, C-221/17, EU:C:2019:189, 40 punktą).
- 59 Nagrinėjimas, ar laikomasi Sąjungos teisėje įtvirtinto proporcingumo principo, reikalauja įvertinti suinteresuotojo asmens individualią situaciją, taip pat jo šeimos situaciją, siekiant nustatyti, ar sprendimas atšaukti garantiją dėl pilietybės suteikimo, jei dėl to netenkama ir Sąjungos piliečio statuso, sukeltų pasekmių, kurios, palyginti su nacionalinių įstatymų leidėjo siekiamu tikslu, neproporcingai paveiktų įprastą jo šeimos gyvenimą ir profesinę veiklą, atsižvelgiant į Sąjungos teisę. Tokios pasekmės negali būti hipotetinės arba tikėtinos (pagal analogiją žr. 2019 m. kovo 12 d. Sprendimo *Tjebbes ir kt.*, C-221/17, EU:C:2019:189, 44 punktą).
- 60 Be kita ko, svarbu patikrinti, ar toks sprendimas pateisinamas atsižvelgiant į suinteresuoto asmens padaryto pažeidimo sunkumą ir galimybę jam atgauti savo pirminę pilietybę (pagal analogiją žr. 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 56 punktą).
- 61 Vertindamos proporcingumą, kompetentingos valdžios institucijos, o prireikus ir nacionaliniai teismai, turi įsitikinti, kad toks sprendimas atitinka Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje garantuojamas pagrindines teises, kurių paisymą užtikrina Teisingumo Teismas, ypač teisę į pagarbą šeimos gyvenimui, įtvirtintą šios Chartijos 7 straipsnyje, o šis straipsnis prireikus turi būti aiškinamas kartu su pareiga atsižvelgti į vaiko interesų pirmumą, pripažintą Chartijos 24 straipsnio 2 dalyje (pagal analogiją žr. 2019 m. kovo 12 d. Sprendimo *Tjebbes ir kt.*, C-221/17, EU:C:2019:189, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 62 Nagrinėjamu atveju, pirma, kiek tai susiję su JY galimybe atgauti Estijos pilietybę, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi atsižvelgti į tai, kad, remiantis Estijos vyriausybės per posėdį pateikta informacija, pagal Estijos teisę reikalaujama, kad asmuo, kurio santykiai su Estijos Respublika nutrūko, be kita ko, aštuonerius metus gyventų šioje valstybėje narėje, kad galėtų atgauti jos pilietybę.
- 63 Vis dėlto svarbu pabrėžti, kad valstybei narei negali būti kliudoma atšaukti garantiją dėl pilietybės suteikimo, motyvuojant vien tuo, kad suinteresuotajam asmeniui, kuris nebetenkina šios pilietybės įgijimo sąlygų, bus labai sudėtinga atgauti savo kilmės valstybės narės pilietybę (pagal analogiją žr. 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, 57 punktą).

- 64 Antra, kiek tai susiję su JY padarytų pažeidimų sunkumu, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ji kaltinama tuo, jog po to, kai jai buvo suteikta garantija dėl Austrijos pilietybės suteikimo, padarė du sunkius administracinius nusižengimus: pirma, ant jos automobilio nebuvo priklijuota techninės apžiūros lipduko, o antra, ji vairavo motorinę transporto priemonę būdama apsvaigusi nuo alkoholio; be to, 2007–2013 m. laikotarpiu, t. y. dar prieš suteikiant minėtą garantiją, JY padarė aštuonis administracinius nusižengimus.
- 65 Dėl šių aštuonių administracinių nusižengimų reikia pažymėti, kad apie juos buvo žinoma garantijos suteikimo dieną ir jie nesudarė kliūčių ją suteikti. Taigi į šiuos pažeidimus nebegalima atsižvelgti siekiant pagrįsti sprendimą atšaukti šią garantiją.
- 66 O dėl dviejų administracinių nusižengimų, kuriuos JY padarė po to, kai jai buvo suteikta garantija dėl Austrijos pilietybės suteikimo, *Verwaltungsgericht Wien* (Vienos administracinis teismas) pripažino, kad dėl jų atitinkamai „kilo pavojus viešojo eismo saugumo užtikrinimui“ ir „kilo didelis pavojus kitų eismo dalyvių saugumui“. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, šis pažeidimas yra „sunkus apsaugos normų, skirtų tvarkai ir kelių eismo saugumui užtikrinti, pažeidimas“ ir „vien jo pakanka išvadai, kad neįvykdytos [Pilietybės įstatymo] 10 straipsnio 1 dalies 6 punkte numatytos pilietybės suteikimo sąlygos, o neblaivumo laipsnis neturi esminės reikšmės“.
- 67 Austrijos vyriausybė rašytinėse pastabose nurodė, kad pagal *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas) suformuotą jurisprudenciją vykstant Pilietybės įstatymo 20 straipsnio 2 dalyje, siejamoje su šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 6 punktu, numatyta procedūrai reikia atsižvelgti į pilietybės prašančio asmens bendrą elgesį, ypač į jo padarytas nusikalstamas veikas ir administracinius nusižengimus. Svarbiausia, ar tai yra teisės pažeidimai, kuriais galima pagrįsti išvadą, kad pilietybės prašantis asmuo ir ateityje nesilaikys esminių teisės nuostatų, priimtų siekiant apsaugoti nuo pavojų gyvybei, sveikatai, visuomenės saugumui, viešajai tvarkai ar kitoms Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnio 2 dalyje minimoms teisinėms vertybėms.
- 68 Primintina, kad, kaip sprendimo, dėl kurio prarandamas Sąjungos piliečio statusas, pagal SESV 20 straipsnį suteikiamas valstybių narių piliečiams, pateisinimo pagrindai, sąvokos „viešoji tvarka“ ir „visuomenės saugumas“ turi būti aiškinamos siaurai – jų turinio valstybės narės negali nustatyti vienašališkai, be Sąjungos institucijų priežiūros (pagal analogiją žr. 2016 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Rendón Marín*, C-165/14, EU:C:2016:675, 82 punktą).
- 69 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad sąvoka „viešoji tvarka“ bet kuriuo atveju reiškia, kad, be socialinės tvarkos sutrikdymo, kurį sukelia bet koks įstatymo pažeidimas, turi kilti tikra, esama ir pakankamai rimta grėsmė vienam iš pagrindinių visuomenės interesų. Dėl sąvokos „visuomenės saugumas“ pažymėtina, jog iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad ši sąvoka apima valstybės narės vidaus ir jos išorės saugumą, todėl grėsmė institucijų ir pagrindinių viešųjų tarnybų veikimui ir gyventojų išlikimui, taip pat pavojus dėl rimto išorinių santykių arba taikaus tautų sugyvenimo sutrikdymo ir grėsmė kariuomenės interesams gali paveikti visuomenės saugumą (2016 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Rendón Marín*, C-165/14, EU:C:2016:675, 83 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 70 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 66 punkte minėtų dviejų administracinių nusižengimų pobūdį ir sunkumą, taip pat į reikalavimą sąvokas „viešoji tvarka“ ir „visuomenės saugumas“ aiškinti siaurai, neatrodo, kad JY kelia tikrą, esamą ir pakankamai rimtą grėsmę vienam iš pagrindinių visuomenės interesų ar Austrijos Respublikos visuomenės

saugumui. Žinoma, šie nusižengimai yra kelių eismo taisyklių pažeidimai, keliantys pavojų eismo saugumui. Vis dėlto tiek iš JY pateiktų rašytinių pastabų, tiek iš Austrijos vyriausybės atsakymo į Teisingumo Teismo per posėdį pateiktą klausimą matyti, kad dėl šių dviejų administracinių nusižengimų, už kuriuos skirtos santykinai mažos baudos (atitinkamai 112 eurų ir 300 eurų), iš JY nebuvo atimtas vairuotojo pažymėjimas, taigi jai neuždrausta vairuoti motorinės transporto priemonės viešuosiuose keliuose.

- 71 Kelių eismo taisyklių pažeidimai, už kuriuos baudžiama tik administracinėmis bandomis, negali būti laikomi galinčiais įrodyti, kad šiuos pažeidimus padaręs asmuo kelia grėsmę viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui, ir taip pateisinti tai, kad šis asmuo galutinai netektų Sąjungos piliečio statuso. Juo labiau kad nagrinėjamu atveju už šiuos pažeidimus buvo skirtos nedidelės administracinės baudos ir JY neprarado teisės toliau vairuoti motorinę transporto priemonę viešuosiuose keliuose.
- 72 Be to, reikia pridurti, kad tuo atveju, jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuotų, jog, remiantis garantija dėl Austrijos pilietybės suteikimo, ši pilietybė suinteresuotajam asmeniui jau buvo suteikta, vien dėl tokių pažeidimų natūralizacija negali būti panaikinta.
- 73 Taigi, atsižvelgiant į sprendimo atšaukti garantiją dėl Austrijos pilietybės suteikimo, dėl kurio galutinai prarandamas Sąjungos piliečio statusas, sukeltas reikšmingas pasekmes JY padėčiai, visų pirma susijusias su įprastu jos šeimos gyvenimu ir įprasta profesine veikla, šis sprendimas nėra proporcingas šio asmens padarytų nusižengimų sunkumui.
- 74 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad SESV 20 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, o prireikus ir nacionaliniai teismai, turi patikrinti, ar sprendimas atšaukti garantiją dėl šios valstybės narės pilietybės suteikimo, dėl kurio atitinkamas asmuo galutinai netenka Sąjungos piliečio statuso, atsižvelgiant į jo pasekmes to asmens padėčiai, yra suderinamas su proporcingumo principu. Šis suderinamumo su proporcingumo principu reikalavimas neįvykdytas, jei toks sprendimas grindžiamas administraciniais Kelių eismo taisyklių pažeidimais, už kuriuos pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus skiriamos tik piniginės sankcijos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 75 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Asmens, kuris, turėdamas tik vienos valstybės narės pilietybę, jos atsisakė ir dėl to neteko Sąjungos piliečio statuso, kad galėtų įgyti kitos valstybės narės pilietybę, atitinkamai gavęs tos kitos valstybės narės valdžios institucijų garantiją, kad prašoma pilietybė bus suteikta, ir kurio galimybė vėl atgauti Sąjungos pilietybę buvo panaikinta vėliau atšaukus šią garantiją, situacija pagal savo pobūdį ir pasekmes patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį.**

- 2. SESV 20 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, o prireikus ir nacionaliniai teismai, turi patikrinti, ar sprendimas atšaukti garantiją dėl šios valstybės narės pilietybės suteikimo, dėl kurio atitinkamas asmuo galutinai netenka Sąjungos piliečio statuso, atsižvelgiant į jo pasekmes to asmens padėčiai, yra suderinamas su proporcingumo principu. Šis suderinamumo su proporcingumo principu reikalavimas neįvykdytas, jei toks sprendimas grindžiamas administraciniais Kelių eismo taisyklių pažeidimais, už kuriuos pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus skiriamos tik piniginės sankcijos.**

Parašai.